

[Nyrup Rasmussen]

res velfærdssamfund til det stade, vi har kunnet det, så tror jeg også på, at danskerne vil have respekt for, at vores velfærdsidéer, vores socialdemokratiske vision om samarbejde, bedre retsstilling, bedre beskyttelse og uddannelsesmuligheder for lønmodtagerne også vil kunne slå igennem sammen med de andre nordiske lande i det nye Europa, der kommer. Husk på, at Danmark nu indtager en enestående geografisk og politisk position, som kan blive den nye åbning for et bredere europæisk og nordisk samarbejde. Vi kan finde hinanden igen i den nordiske velfærdsmodel efter 20 års fravær, og den vision skal vi holde fast i. Derfor vores anbefaling af det ærlige ja den 2. juni.

Holger K. Nielsen (SF):

Afstemningen om lidt er den vigtigste her i Folketinget i mange år. Vi ved, at et stort flertal i Folketinget vil sige ja, og det svarer jo til, at meningsdannerne her i samfundet og dem, der har magten, ønsker dette ja. Men vi står også over for en befolkning, hvor der er en enorm skepsis over for det unionsprojekt, vi skal stemme om – en skepsis, man har kunnet registrere som en stigende modstand, en skepsis over for den centralisering, som Unionen er udtryk for, en skepsis over for den lukkethed og det manglende demokrati, Unionen er udtryk for, en skepsis over for en udvikling, hvor der skal skabes en ny europæisk superstat, og hvor Folketinget reduceres til et amtsråd, en skepsis over for den økonomiske politik, hvor bekæmpelse af arbejdsløsheden spiller en lille rolle.

Langt den største del af debatten i dag har jo drejet sig om, hvad konsekvenserne af et nej vil være. Det kan jeg godt forstå, i og med at der faktisk er en stor chance for, at det bliver et nej, men man kunne jo også godt have ønsket sig en lidt større diskussion af konsekvenserne af et ja, for der ligger også nogle mere langsigtede perspektiver i den unionsudvikling, vi siger ja til gennem Maastrichttraktaten.

Vi har hørt ideer fra EF-Kommissionens formand, Jacques Delors, hvor EF-Kommissionen ønsker, at de små landes indflydelse skal stækkes, hvor Delors har nogle ideer om, at Kommissionen skal styrkes, og at der skal dannes en mere effektiv europæisk regering. Jeg ved godt, at den danske regering, den danske udenrigsminister har taget Jacques Delors i

skole, men vi har faktisk ikke under debatten her i dag hørt, om der er kommet et dementi fra hr. Delors selv. Jeg kunne forstå på udenrigsministeren i tv i går, at både kommissær Andriessen og kommissær Delors ikke mente, de havde sagt sådan, men har vi hørt det fra hestens mund selv? Har vi hørt dementiet fra Delors? Vi har kunnet læse i den danske avis Weekendavisen for et godt stykke tid siden, at kommissær Andriessen i hvert fald i et interview dér har givet udtryk for de tanker. Under alle omstændigheder er det vigtigt, at vi også diskuterer, at der er konsekvenser af et ja, og at disse konsekvenser er ganske omfattende.

Jeg lægger vægt på, at denne afstemning ikke er et spørgsmål om deltagelse i internationalt samarbejde eller ej. Alternativet til EF-unionen er ikke, at Danmark skal isolere sig; vi skal fortsat være medlemmer af EF. Afstemningen drejer sig ikke om EF-medlemskabet; vi skal fortsat være med i et internationalt samarbejde.

Det er klart nok, at lige så vel som et ja vil have konsekvenser, vil også et nej have konsekvenser, det er der ingen der benægter, men det har også nogle nye muligheder, og i den forbindelse vil jeg nævne det nordiske samarbejde. Det bliver sagt, at de andre nordiske lande er på vej ind i EF-unionen. Sandheden er, at der i de andre nordiske lande er en stigende modstand imod dette unionsprojekt, og derfor vil et dansk nej give en helt ny nordisk diskussion om forholdet mellem de nordiske lande og det europæiske samarbejde, og vi vil kunne bidrage til, at dette nordiske perspektiv vil kunne udmøntes i noget konstruktivt.

Et dansk nej vil give en ny diskussion om mulighederne for et mere åbent europæisk samarbejde, hvor vi kan få en diskussion af, om europæisk samarbejde nødvendigvis skal være centreret om, hvorvidt man er med i Unionen eller ej. Der er lande i Europa, der ikke kan blive medlemmer af Unionen, og der er lande, der ikke vil være medlemmer.

Det centrale for os er, at selv om man ikke er medlem af EF-unionen, skal man være en del af det europæiske samarbejde. Det er derfor, vi har en forestilling om et europæisk hus med flere rum. I stedet for, at vi har et hus med bare ét rum, som er Unionsrummet, skal vi have et europæisk samarbejde, hvor vi tager udgangspunkt i, at der er forskellige politiske, økono-